

Τροποποιημένη πρόταση οδηγίας του Συμβουλίου για την επέκταση της ελεύθερης παροχής διασυνοριακών υπηρεσιών στους υπηκόους τρίτου κράτους που είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της Κοινότητας ⁽¹⁾

(2000/C 311 E/12)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

COM(2000) 271 τελικό — 1999/0013(CNS)

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 250 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΚ στις 8 Μαΐου 2000)

⁽¹⁾ ΕΕ C 67 της 10.3.1999, σ. 17.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 59 δεύτερο εδάφιο,

την πρόταση της Επιτροπής,

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽¹⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα εξής:

(1) Ότι, δυνάμει του άρθρου 3 στοιχείο γ) της συνθήκης, η εξάλειψη των εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών, μεταξύ των κρατών μελών, συνιστά έναν από τους στόχους της Κοινότητας· ότι η ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών δύναται να επεκταθεί στους αυτοαπασχολούμενους που δεν είναι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά υπήκοοι τρίτου κράτους νομίμως εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της Κοινότητας.

(2) Ότι η εν λόγω επέκταση προβλέπεται από τη συνθήκη εδώ και περισσότερα από 40 χρόνια· ότι δεν δικαιολογείται υπήκοος τρίτου κράτους που διατηρεί συνεχή και πραγματικό δεσμό με την οικονομία ενός κράτους μέλους να μην μπορεί να επωφεληθεί από την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών παρά μόνον αν συστήσει εταιρεία κατά την έννοια του άρθρου 58 της συνθήκης, ενώ οι αυτοαπασχολούμενοι που είναι υπήκοοι τρίτου κράτους δεν απολαμβάνουν αυτού του δικαιώματος ως φυσικά πρόσωπα.

⁽¹⁾ Γνώμη που εκδόθηκε στις 3.2.2000 (δεν έχει ακόμη δημοσιευτεί στην Επίσημη Εφημερίδα).

⁽²⁾ ΕΕ C 209 της 22.7.1999, σ. 5.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

Αμετάβλητο

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 49 παράγραφος 2,

Αμετάβλητο

(1) Δυνάμει του άρθρου 3 παράγραφος 1 στοιχείο γ) της συνθήκης, η εξάλειψη των εμποδίων στην ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών, μεταξύ των κρατών μελών, συνιστά έναν από τους στόχους της Κοινότητας· η ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών δύναται να επεκταθεί στους αυτοαπασχολούμενους που δεν είναι πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά υπήκοοι τρίτου κράτους νομίμως εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της Κοινότητας.

(2) Η εν λόγω επέκταση προβλέπεται από τη συνθήκη εδώ και περισσότερα από 40 χρόνια· δεν δικαιολογείται υπήκοος τρίτου κράτους που διατηρεί συνεχή και πραγματικό δεσμό με την οικονομία ενός κράτους μέλους να μην μπορεί να επωφεληθεί από την ελεύθερη κυκλοφορία των υπηρεσιών παρά μόνον αν συστήσει εταιρεία κατά την έννοια του άρθρου 48 της συνθήκης, ενώ οι αυτοαπασχολούμενοι που είναι υπήκοοι τρίτου κράτους δεν απολαμβάνουν αυτού του δικαιώματος ως φυσικά πρόσωπα.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

(3) Ότι οι μισθωτοί εργαζόμενοι υπήκοοι τρίτου κράτους μπορούν να αποσπώνται, ενώ οι αυτοαπασχολούμενοι των οποίων οι δραστηριότητες προσθέτουν ιδιαίτερη αξία στην οικονομία κράτους μέλους δεν επιτρέπεται να ασκούν διασυνοριακές δραστηριότητες στο σύνολο της εσωτερικής αγοράς· ότι η επέκταση της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στους αυτοαπασχολούμενους υπηκόους τρίτου κράτους δεν συνεπάγεται αυτομάτως την εφαρμογή των εθνικών μηχανισμών που προβλέπουν ορισμένη κοινωνική προστασία για τα εν λόγω πρόσωπα, ισοδύναμη με την κοινωνική προστασία των μισθωτών.

(4) Ότι είναι, επομένως, ενδεδειγμένο να προβλεφθεί αυτή η επέκταση τώρα που η Κοινότητα, με την οδηγία .../.../ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της ... , αποσαφηνίζει τους όρους απόσπασης των μισθωτών εργαζομένων υπηκόων τρίτου κράτους στο πλαίσιο παροχής διασυνοριακών υπηρεσιών· ότι ενόψει του άρθρου 61 παράγραφος 1 της συνθήκης, το προσωπικό πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας δύναται να επεκταθεί στις υπηρεσίες στον τομέα των μεταφορών μόνον με ειδική πράξη δυνάμει των διατάξεων της συνθήκης σχετικά με την κοινή πολιτική μεταφορών.

(5) Ότι ο αυτοαπασχολούμενος υπήκοος τρίτου κράτους δεν απολαύει του δικαιώματος εγκατάστασης στο κράτος μέλος όπου παρέχει τις υπηρεσίες του· ότι η παρούσα οδηγία δεν επηρεάζει, εξάλλου, τα δικαιώματα που είναι ήδη αναγνωρισμένα σε κοινοτικό και εθνικό επίπεδο ή δυνάμει διεθνών συμφωνιών, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων που καθιερώνονται με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, κυρίως σε ό,τι αφορά το σεβασμό της οικογενειακής ζωής.

(6) Ότι ο προσωρινός χαρακτήρας της παροχής υπηρεσιών πρέπει να αξιολογείται όχι μόνο σε συνάρτηση με τη διάρκεια της παροχής, αλλά εξίσου σε συνάρτηση με τη συχνότητα, την περιοδικότητα ή τη συνέχειά της· ότι τούτο δεν αναιρεί τη δυνατότητα ενός φορέα παροχής υπηρεσιών να αποκτήσει κάποια υποδομή στο βαθμό που είναι απαραίτητη για την ολοκλήρωση της παροχής.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

(3) Οι μισθωτοί εργαζόμενοι υπήκοοι τρίτου κράτους μπορούν να αποσπώνται, ενώ οι αυτοαπασχολούμενοι των οποίων οι δραστηριότητες προσθέτουν ιδιαίτερη αξία στην οικονομία κράτους μέλους δεν επιτρέπεται να ασκούν διασυνοριακές δραστηριότητες στο σύνολο της εσωτερικής αγοράς· η επέκταση της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών στους αυτοαπασχολούμενους υπηκόους τρίτου κράτους δεν συνεπάγεται αυτομάτως την εφαρμογή των εθνικών μηχανισμών που προβλέπουν ορισμένη κοινωνική προστασία για τα εν λόγω πρόσωπα, ισοδύναμη με την κοινωνική προστασία των μισθωτών.

(4) Είναι, επομένως, ενδεδειγμένο να προβλεφθεί αυτή η επέκταση τώρα που η Κοινότητα, με την οδηγία .../.../ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, αποσαφηνίζει τους όρους απόσπασης των μισθωτών εργαζομένων υπηκόων τρίτου κράτους στο πλαίσιο παροχής διασυνοριακών υπηρεσιών· ότι ενόψει του άρθρου 51 παράγραφος 1 της συνθήκης, το προσωπικό πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας δύναται να επεκταθεί στις υπηρεσίες στον τομέα των μεταφορών μόνον με ειδική πράξη δυνάμει των διατάξεων της συνθήκης σχετικά με την κοινή πολιτική μεταφορών.

(5) Ο αυτοαπασχολούμενος υπήκοος τρίτου κράτους δεν απολαύει του δικαιώματος εγκατάστασης στο κράτος μέλος όπου παρέχει τις υπηρεσίες του· η παρούσα οδηγία δεν επηρεάζει, εξάλλου, τα δικαιώματα που είναι ήδη αναγνωρισμένα σε κοινοτικό και εθνικό επίπεδο ή δυνάμει διεθνών συμφωνιών, συμπεριλαμβανομένων των δικαιωμάτων που καθιερώνονται με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την προστασία των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, κυρίως σε ό,τι αφορά το σεβασμό της οικογενειακής ζωής.

(5α) Ο αυτοαπασχολούμενος υπήκοος τρίτου κράτους δεν μπορεί να επωφελείται από την ελεύθερη παροχή υπηρεσιών παρά μόνο αν διατηρεί την κύρια εγκατάστασή του σ' ένα κράτος μέλος και αν έχει νόμιμη κατοικία για διάστημα τουλάχιστον δώδεκα μηνών· είναι απαραίτητο να διευκρινιστεί ποιος επωφελείται από την οδηγία όταν η δραστηριότητα ενός υπηκόου τρίτου κράτους προκαλεί αμφιβολίες όσον αφορά τον ανεξάρτητο χαρακτήρα της.

(6) Ο προσωρινός χαρακτήρας της παροχής υπηρεσιών πρέπει να αξιολογείται όχι μόνο σε συνάρτηση με τη διάρκεια της παροχής, αλλά εξίσου σε συνάρτηση με τη συχνότητα, την περιοδικότητα ή τη συνέχειά της· τούτο δεν αναιρεί τη δυνατότητα ενός φορέα παροχής υπηρεσιών να αποκτήσει κάποια υποδομή στο βαθμό που είναι απαραίτητη για την ολοκλήρωση της παροχής.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

(7) Ότι η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών συνεπάγεται τη χορήγηση του δικαιώματος εισόδου και διαμονής στην επικράτεια του κράτους μέλους όπου πραγματοποιείται η παροχή· ότι, ελλείψει ενιαίων εθνικών εγγράφων που να καλύπτουν τις πτυχές που συνδέονται με τη μετακίνηση, ένα έγγραφο αποκαλούμενο «κάρτα παροχής υπηρεσιών — ΕΚ» συνιστά το μέσο που διευκολύνει την παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών ενόψει των υφιστάμενων ή ενδεχόμενων μετακινήσεων στο πλαίσιο των τακτικών δραστηριοτήτων· ότι πρέπει να εναπόκειται στο φορέα παροχής υπηρεσιών να αποφασίσει αν θα ζητήσει τη χορήγηση της «κάρτας παροχής υπηρεσιών — ΕΚ»· ότι η παρούσα οδηγία δεν θίγει ούτε τις δεσμεύσεις που ανέλαβε η Κοινότητα και τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της Γενικής Συμφωνίας για τις συναλλαγές στον τομέα των υπηρεσιών⁽¹⁾· ότι η κάρτα παροχής υπηρεσιών — ΕΚ πρέπει να περιλαμβάνει μόνο τα δεδομένα που είναι αναγκαία για την τήρηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽²⁾.

(8) Ότι το κράτος μέλος που εκδίδει την κάρτα παροχής υπηρεσιών — ΕΚ πρέπει να λαμβάνει υπόψη τους προβληματισμούς που εκφράζονται σχετικά με τη δημόσια τάξη στο πλαίσιο της καταπολέμησης της παράνομης μετανάστευσης, βεβαιώνοντας τη νομιμότητα της κατάστασης του εργαζόμενου στο κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένος ο φορέας παροχής υπηρεσιών· ότι το έγγραφο αυτό πρέπει να διασφαλίζει ότι η κύρια δραστηριότητα του αυτοαπασχολούμενου εργαζόμενου θα πραγματοποιείται στο κράτος μέλος εγκατάστασής του· ότι το εν λόγω έγγραφο πρέπει, συνεπώς, να διασφαλίζεται από τον κίνδυνο πλαστογράφησης του· ότι, ως εκ τούτου, δεν είναι πλέον απαραίτητη η απαίτηση θεώρησης εισόδου.

(9) Ότι η κάρτα παροχής υπηρεσιών — ΕΚ που έχει εκδοθεί από το κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένος ο αυτοαπασχολούμενος πρέπει να παρέχει ως εκ τούτου την απαραίτητη εγγύηση ώστε κάθε άλλο κράτος μέλος στο οποίο πραγματοποιείται παροχή υπηρεσιών να αποδέχεται την είσοδο και τη διαμονή του προσώπου για τους σκοπούς μίας ή περισσότερων παροχών υπηρεσιών, δηλαδή τη διαμονή καθ' όλη τη διάρκεια και επ' ευκαιρία της ολοκλήρωσης της παροχής· ότι η εγγύηση αυτή συνεπάγεται την υποχρέωση να μην θεωρείται η απόσπαση ως διακοπή της διαμονής και της αρχικώς εγκεκριμένης αυτοαπασχόλησης και, ιδίως, το να γίνεται το οικείο πρόσωπο ξανά αποδεκτό σε κάθε περίπτωση· ότι, επομένως, το κράτος μέλος όπου πραγματοποιείται η παροχή δεν πρέπει πλέον να μπορεί να επιβάλλει τις δικές του απαιτήσεις σε ό,τι αφορά την είσοδο, τη διαμονή και την πρόσβαση σε ανεξάρτητη δραστηριότητα.

(7) Η ελεύθερη παροχή υπηρεσιών συνεπάγεται τη χορήγηση του δικαιώματος εισόδου και διαμονής στην επικράτεια του κράτους μέλους όπου πραγματοποιείται η παροχή· ελλείψει ενιαίων εθνικών εγγράφων που να καλύπτουν τις πτυχές που συνδέονται με τη μετακίνηση, η «κάρτα παροχής υπηρεσιών — ΕΚ» συνιστά το μέσο που διευκολύνει την παροχή διασυνοριακών υπηρεσιών ενόψει των υφιστάμενων ή ενδεχόμενων μετακινήσεων στο πλαίσιο των τακτικών δραστηριοτήτων· πρέπει να εναπόκειται στο φορέα παροχής υπηρεσιών να αποφασίσει αν θα ζητήσει τη χορήγηση της «κάρτας παροχής υπηρεσιών — ΕΚ»· η παρούσα οδηγία δεν θίγει ούτε τις δεσμεύσεις που ανέλαβε η Κοινότητα και τα κράτη μέλη στο πλαίσιο της Γενικής Συμφωνίας για τις συναλλαγές στον τομέα των υπηρεσιών⁽¹⁾· ότι η κάρτα παροχής υπηρεσιών — ΕΚ πρέπει να περιλαμβάνει μόνο τα δεδομένα που είναι αναγκαία για την τήρηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών⁽²⁾.

(8) Το κράτος μέλος που εκδίδει την κάρτα παροχής υπηρεσιών — ΕΚ πρέπει να λαμβάνει υπόψη τους προβληματισμούς που εκφράζονται σχετικά με τη δημόσια τάξη στο πλαίσιο της καταπολέμησης της παράνομης μετανάστευσης, βεβαιώνοντας τη νομιμότητα της κατάστασης του εργαζόμενου στο κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένος ο φορέας παροχής υπηρεσιών· το έγγραφο αυτό πρέπει να διασφαλίζει ότι η κύρια δραστηριότητα του αυτοαπασχολούμενου εργαζόμενου θα πραγματοποιείται στο κράτος μέλος εγκατάστασής του· το εν λόγω έγγραφο πρέπει, συνεπώς, να διασφαλίζεται από τον κίνδυνο πλαστογράφησης του· ως εκ τούτου, δεν είναι πλέον απαραίτητη η απαίτηση θεώρησης εισόδου.

(9) Η κάρτα παροχής υπηρεσιών — ΕΚ που έχει εκδοθεί από το κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένος ο αυτοαπασχολούμενος πρέπει να παρέχει ως εκ τούτου την απαραίτητη εγγύηση ώστε κάθε άλλο κράτος μέλος στο οποίο πραγματοποιείται παροχή υπηρεσιών να αποδέχεται την είσοδο και τη διαμονή του προσώπου για τους σκοπούς μίας ή περισσότερων παροχών υπηρεσιών, δηλαδή τη διαμονή καθ' όλη τη διάρκεια και επ' ευκαιρία της ολοκλήρωσης της παροχής· η εγγύηση αυτή συνεπάγεται την υποχρέωση να μην θεωρείται η απόσπαση ως διακοπή της διαμονής και της αρχικώς εγκεκριμένης αυτοαπασχόλησης και, ιδίως, το να γίνεται το οικείο πρόσωπο ξανά αποδεκτό σε κάθε περίπτωση· το κράτος μέλος όπου πραγματοποιείται η παροχή δεν πρέπει πλέον να μπορεί να επιβάλλει τις δικές του απαιτήσεις σε ό,τι αφορά την είσοδο, τη διαμονή και την πρόσβαση σε ανεξάρτητη δραστηριότητα.

⁽¹⁾ ΕΕ L 336 της 23.12.1994, σ. 190.

⁽²⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

⁽¹⁾ ΕΕ L 336 της 23.12.1994, σ. 190.

⁽²⁾ ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

(10) Ότι κάθε κράτος μέλος μπορεί να επιβάλλει την υποχρέωση να γνωστοποιείται, πριν από την είσοδο του υπό εξέταση φορέα παροχής υπηρεσιών στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους η παρουσία του και η παροχή ή οι παροχές υπηρεσιών που αιτιολογούν την μετακίνησή του· ότι η υποχρέωση υποβολής προαπαιτούμενης δήλωσης πρέπει να παρέχει στο εν λόγω κράτος μέλος τη δυνατότητα να λάβει, σε συγκεκριμένη περίπτωση, τα απαραίτητα μέτρα για λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας και δημόσιας υγείας στο πλαίσιο που καθορίζει η παρούσα οδηγία· ότι κάθε κράτος μέλος στο οποίο παρέχονται υπηρεσίες πρέπει να μπορεί επίσης να επιβάλλει την υποχρέωση να αποκτάται, μετά την είσοδο, ένας προσωρινός τίτλος διαμονής όταν η παροχή υπηρεσιών για την οποία μετακινείται ο αυτοαπασχολούμενος υπερβαίνει τους έξι μήνες σε μια περίοδο δώδεκα μηνών· ότι η διάρκεια ισχύος του τίτλου διαμονής δύναται να περιορίζεται στη διάρκεια ισχύος της κάρτας παροχής υπηρεσιών — ΕΚ όταν το συγκεκριμένο κράτος μέλος προτίθεται να χορηγήσει τίτλο διαμονής σύμφωνα με τους δικούς του μηχανισμούς για διαμονή που υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες.

(11) Ότι η πρακτική αποτελεσματικότητα της επέκτασης επιβάλλει επίσης την ίση μεταχείριση μεταξύ υπηκόων τρίτων κρατών και πολιτών της Ένωσης ως φορέων παροχής υπηρεσιών σε ό,τι αφορά την αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων που έχουν αποκτηθεί στο εσωτερικό της Κοινότητας· ότι η εν λόγω ίση μεταχείριση πρέπει να περιορίζεται στην παροχή υπηρεσιών· ότι δεν πρέπει να περιλαμβάνει διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους που αποκτήθηκαν σε τρίτο κράτος και απλώς αναγνωρίζονται σ' ένα κράτος μέλος.

(12) Ότι τα κράτη μέλη δεν επιτρέπεται να παρέχουν ευνοϊκότερη μεταχείριση στους αυτοαπασχολούμενους που είναι εγκατεστημένοι εκτός Κοινότητας σε σχέση με εκείνους που είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της Κοινότητας· ότι τα κράτη μέλη μπορούν να παρεκκλίνουν από την παρούσα οδηγία για λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας και δημόσιας υγείας· ότι το πεδίο εφαρμογής της παρέκκλισης αυτής πρέπει να καθορίζεται έναντι των υπό εξέταση φορέων παροχής υπηρεσιών υπηκόων τρίτων κρατών, βάσει του συντονισμού που προβλέπεται από την οδηγία 64/221/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1964, περί συντονισμού των ειδικών μέτρων για τη μετακίνηση και τη διαμονή αλλοδαπών, τα οποία δικαιολογούνται για λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας και δημόσιας υγείας⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 75/35/ΕΟΚ⁽²⁾.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

(10) Κάθε κράτος μέλος μπορεί να επιβάλλει την υποχρέωση να γνωστοποιείται, πριν από την είσοδο του υπό εξέταση φορέα παροχής υπηρεσιών στην επικράτεια του εν λόγω κράτους μέλους η παρουσία του και η παροχή ή οι παροχές υπηρεσιών που αιτιολογούν την μετακίνησή του· η υποχρέωση υποβολής προαπαιτούμενης δήλωσης πρέπει να παρέχει στο εν λόγω κράτος μέλος τη δυνατότητα να λάβει, σε συγκεκριμένη περίπτωση, τα απαραίτητα μέτρα για λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας και δημόσιας υγείας στο πλαίσιο που καθορίζει η παρούσα οδηγία· κάθε κράτος μέλος στο οποίο παρέχονται υπηρεσίες πρέπει να μπορεί επίσης να επιβάλλει την υποχρέωση να αποκτάται, μετά την είσοδο, ένας προσωρινός τίτλος διαμονής όταν η παροχή υπηρεσιών για την οποία μετακινείται ο αυτοαπασχολούμενος υπερβαίνει τους έξι μήνες σε μια περίοδο δώδεκα μηνών· η διάρκεια ισχύος του τίτλου διαμονής δύναται να περιορίζεται στη διάρκεια ισχύος της κάρτας παροχής υπηρεσιών — ΕΚ όταν το συγκεκριμένο κράτος μέλος προτίθεται να χορηγήσει τίτλο διαμονής σύμφωνα με τους δικούς του μηχανισμούς για διαμονή που υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες.

(11) Η πρακτική αποτελεσματικότητα της επέκτασης επιβάλλει επίσης την ίση μεταχείριση μεταξύ υπηκόων τρίτων κρατών και πολιτών της Ένωσης ως φορέων παροχής υπηρεσιών σε ό,τι αφορά την αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων που έχουν αποκτηθεί στο εσωτερικό της Κοινότητας· η εν λόγω ίση μεταχείριση πρέπει να περιορίζεται στην παροχή υπηρεσιών· δεν πρέπει να περιλαμβάνει διπλώματα, πιστοποιητικά και άλλους τίτλους που αποκτήθηκαν σε τρίτο κράτος και απλώς αναγνωρίζονται σ' ένα κράτος μέλος.

(12) Τα κράτη μέλη δεν επιτρέπεται να παρέχουν ευνοϊκότερη μεταχείριση στους αυτοαπασχολούμενους που είναι εγκατεστημένοι εκτός Κοινότητας σε σχέση με εκείνους που είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της Κοινότητας· τα κράτη μέλη μπορούν να παρεκκλίνουν από την παρούσα οδηγία για λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας και δημόσιας υγείας· το πεδίο εφαρμογής της παρέκκλισης αυτής πρέπει να καθορίζεται έναντι των υπό εξέταση φορέων παροχής υπηρεσιών υπηκόων τρίτων κρατών, βάσει του συντονισμού που προβλέπεται από την οδηγία 64/221/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1964, περί συντονισμού των ειδικών μέτρων για τη μετακίνηση και τη διαμονή αλλοδαπών, τα οποία δικαιολογούνται για λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας και δημόσιας υγείας⁽¹⁾, όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 75/35/ΕΟΚ⁽²⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ 56 της 4.4.1964, σ. 850.

⁽²⁾ ΕΕ L 14 της 20.1.1975, σ. 14.

⁽¹⁾ ΕΕ 56 της 4.4.1964, σ. 850.

⁽²⁾ ΕΕ L 14 της 20.1.1975, σ. 14.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

(13) Ότι είναι απαραίτητο να διασφαλιστεί η στενή συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών· ότι είναι χρήσιμο οι αρχές των κρατών μελών να εγκρίνουν μια κάρτα παροχής υπηρεσιών — ΕΚ ενιαίου τύπου· ότι αρμόζει να ανατεθεί αρμοδιότητα για την καθιέρωση του εν λόγω προτύπου και άλλων όρων σχετικά με την κάρτα παροχής υπηρεσιών — ΕΚ στην Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1683/95, του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1995, ο οποίος καθιερώνει θεώρηση ενιαίου τύπου ⁽¹⁾.

(14) Ότι η παρούσα οδηγία δεν επηρεάζει την αρμοδιότητα των κρατών μελών να καθορίζουν ποιοι υπήκοοι τρίτων κρατών γίνονται δεκτοί προκειμένου να εργαστούν ως αυτοαπασχολούμενοι, με ποιες προϋποθέσεις αυτή η αποδοχή πρέπει να παρατείνεται, καθώς και ποια επαγγελματική δραστηριότητα είναι νομοθετικώς κατοχυρωμένη ή όχι.

(15) Ότι, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο άρθρο 3B τρίτο εδάφιο της Συνθήκης ΕΚ, η παρούσα οδηγία περιορίζεται σε εκείνο που είναι απαραίτητο για να επιτευχθεί ο στόχος της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών· ότι επιτρέπει στα κράτη μέλη να διενεργούν τους δικούς τους ελέγχους, ώστε να μπορούν να διαπιστώνουν αν ένας υπήκοος τρίτου κράτους παρέχει, προσωρινώς, διασυνοριακή υπηρεσία ή εργάζεται, σε μόνιμη βάση, ως αυτοαπασχολούμενος στην επικράτεια ενός κράτους μέλους άλλου από εκείνο στο οποίο έχει την κύρια εγκατάστασή του· ότι περιορίζεται μόνο στην απόσπαση που δεν υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες και η οποία γίνεται για λόγους παροχής υπηρεσιών σε ένα άλλο κράτος μέλος, καθώς και στην αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων που αποκτήθηκαν στο εσωτερικό της Κοινότητας.

(16) Ότι για τους σκοπούς εφαρμογής της παρούσας οδηγίας τα κράτη μέλη πρέπει να καθορίζουν ένα σύστημα ενδεδειγμένων κυρώσεων.

(17) Ότι, το αργότερο τέσσερα χρόνια μετά την ημερομηνία μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, η Επιτροπή πρέπει να επανεξετάσει τους όρους εφαρμογής της ώστε να προτείνει τις τυχόν απαραίτητες τροποποιήσεις,

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

(13) Είναι απαραίτητο να διασφαλιστεί η στενή συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών· είναι χρήσιμο οι αρχές των κρατών μελών να εγκρίνουν μια κάρτα παροχής υπηρεσιών — ΕΚ ενιαίου τύπου· αρμόζει να ανατεθεί αρμοδιότητα για την καθιέρωση του εν λόγω προτύπου και άλλων όρων σχετικά με την κάρτα παροχής υπηρεσιών — ΕΚ στην Επιτροπή, σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1683/95, του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 1995, ο οποίος καθιερώνει θεώρηση ενιαίου τύπου ⁽¹⁾.

(13α) Δεδομένου ότι τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας είναι γενικά, κατά την έννοια του άρθρου 2 της απόφασης 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου της 28ης Ιουνίου 1999 για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ⁽²⁾, τα μέτρα αυτά πρέπει να εγκρίνονται σύμφωνα με τη διαδικασία της κανονιστικής επιτροπής που προβλέπεται στο άρθρο 5 της εν λόγω απόφασης.

(14) Η παρούσα οδηγία δεν επηρεάζει την αρμοδιότητα των κρατών μελών να καθορίζουν ποιοι υπήκοοι τρίτων κρατών γίνονται δεκτοί προκειμένου να εργαστούν ως αυτοαπασχολούμενοι, με ποιες προϋποθέσεις αυτή η αποδοχή πρέπει να παρατείνεται, καθώς και ποια επαγγελματική δραστηριότητα είναι νομοθετικώς κατοχυρωμένη ή όχι.

(15) Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο άρθρο 5 τρίτο εδάφιο της Συνθήκης ΕΚ, η παρούσα οδηγία περιορίζεται σε εκείνο που είναι απαραίτητο για να επιτευχθεί ο στόχος της ελεύθερης κυκλοφορίας των υπηρεσιών· επιτρέπει στα κράτη μέλη να διενεργούν τους δικούς τους ελέγχους, ώστε να μπορούν να διαπιστώνουν αν ένας υπήκοος τρίτου κράτους παρέχει, προσωρινώς, διασυνοριακή υπηρεσία ή εργάζεται, σε μόνιμη βάση, ως αυτοαπασχολούμενος στην επικράτεια ενός κράτους μέλους άλλου από εκείνο στο οποίο έχει την κύρια εγκατάστασή του· περιορίζεται μόνο στην απόσπαση που δεν υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες και η οποία γίνεται για λόγους παροχής υπηρεσιών σε ένα άλλο κράτος μέλος, καθώς και στην αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων που αποκτήθηκαν στο εσωτερικό της Κοινότητας.

(16) Για τους σκοπούς εφαρμογής της παρούσας οδηγίας τα κράτη μέλη πρέπει να καθορίζουν ένα σύστημα ενδεδειγμένων κυρώσεων.

(17) Το αργότερο τέσσερα χρόνια μετά την ημερομηνία μεταφοράς της παρούσας οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο, η Επιτροπή πρέπει να επανεξετάσει τους όρους εφαρμογής της ώστε να προτείνει τις τυχόν απαραίτητες τροποποιήσεις,

⁽¹⁾ ΕΕ L 164 της 14.7.1995, σ. 1.

⁽¹⁾ ΕΕ L 164 της 14.7.1995, σ. 1.

⁽²⁾ ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Αμετάβλητο

Άρθρο 1

1. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι υπήκοοι τρίτου κράτους που είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της Κοινότητας να απολαύουν της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας οδηγίας.

2. Η παρούσα οδηγία δεν αφορά του υπηκόους τρίτων κρατών ως αποδέκτες των διασυννοριακών υπηρεσιών και τις παροχές υπηρεσιών στον τομέα των μεταφορών.

3. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, ως φορέας παροχής υπηρεσιών νοείται κάθε φυσικό πρόσωπο υπήκοος τρίτου κράτους ο οποίος, στο κράτος μέλος εγκατάστασης,

α) έχει δημιουργήσει, νομοτύπως, την κύρια εγκατάστασή του από την οποία διατηρεί ως αυτοαπασχολούμενος πραγματικό και συνεχή δεσμό με την οικονομία του συγκεκριμένου κράτους για διάστημα τουλάχιστον δώδεκα μηνών·

α) έχει δημιουργήσει, νομοτύπως, την κύρια εγκατάστασή του από την οποία διατηρεί ως αυτοαπασχολούμενος πραγματικό και συνεχή δεσμό με την οικονομία του συγκεκριμένου κράτους.

Θεωρείται ως διατήρηση πραγματικού και συνεχούς δεσμού η παροχή υπηρεσιών για διάστημα τουλάχιστον δώδεκα μηνών έναντι αμοιβής εκ μέρους τουλάχιστον δύο αποδεκτών υπηρεσιών που ασκούν δραστηριότητες σ' αυτό το κράτος·

β) κατοικεί στο εν λόγω κράτος, σύμφωνα με τη εθνική νομοθεσία του, για διάστημα 12 ή περισσότερων μηνών, με εξαίρεση τα πρόσωπα τα οποία διαθέτουν μόνο έγγραφα που βεβαιώνουν ότι η παρουσία τους επιτρέπεται εν αναμονή της απομάκρυνσής τους.

γ) δεν εργάζεται παράλληλα ως μισθωτός.

Αμετάβλητο

Άρθρο 2

1. Όταν ο φορέας παροχής υπηρεσιών προτίθεται να μετακινηθεί και να διαμείνει ως φορέας παροχής υπηρεσιών, στο πλαίσιο των τακτικών δραστηριοτήτων του, σε ένα ή περισσότερα άλλα κράτη μέλη, το κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένος υποχρεούται να του χορηγήσει, με αίτησή του, ένα έγγραφο αποκαλούμενο «κάρτα παροχής υπηρεσιών — ΕΚ».

1. Όταν ο φορέας παροχής υπηρεσιών προτίθεται να μετακινηθεί και να διαμείνει ως φορέας παροχής υπηρεσιών, στο πλαίσιο των τακτικών δραστηριοτήτων του, σε ένα, περισσότερα ή όλα τα άλλα κράτη μέλη, το κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένος υποχρεούται να του χορηγήσει, με αίτησή του, ένα έγγραφο αποκαλούμενο «κάρτα παροχής υπηρεσιών — ΕΚ».

Για τους σκοπούς του παρόντος εδαφίου πρέπει να διαπιστώνεται

1α. Η κάρτα εκδίδεται μόνο αν ο εν λόγω φορέας παροχής υπηρεσιών προσκομίσει αποδείξεις

ότι ο φορέας παροχής υπηρεσιών είναι εγγεγραμμένος στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης του αρμόδιου κράτους μέλους για επαγγελματική ασθένεια και εργατικό ατύχημα ή, αν δεν είναι ασφαλισμένος, ότι καλύπτεται από ασφάλιση σε περίπτωση επαγγελματικής ασθένειας και εργατικού ατυχήματος κατά τη διάρκεια μετακινήσεων σε ένα ή περισσότερα άλλα κράτη μέλη.

α) ότι πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 1 παράγραφος 3·

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

2. Η κάρτα παροχής υπηρεσιών — ΕΚ έχει διάρκεια ισχύος δώδεκα μήνες.

μπορεί να ανανεωθεί μόνο αν συντρέχουν εκ νέου οι προϋποθέσεις χορήγησης για την προβλεπόμενη διάρκεια.

3. Η κάρτα παροχής υπηρεσιών — ΕΚ συνιστά αυτοτελές έγγραφο, δικαιούχος του οποίου είναι ο φορέας παροχής υπηρεσιών και στο οποίο αναφέρονται περιέχει τα ακόλουθα:

α) τα στοιχεία του φορέα παροχής υπηρεσιών·

β) τη διάρκεια ισχύος της·

γ) την εκδίδουσα αρχή και το εκδίδον κράτος μέλος

Οι ακριβείς όροι ως προς τα προαναφερόμενα στοιχεία, το ενιαίο πρότυπο του προς έκδοση εγγράφου και οι τεχνικές προδιαγραφές που αποτρέπουν την πλαστογράφηση του αποφασίζονται με εκτελεστικό κανονισμό σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1683/95.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

β) ότι είναι ασφαλισμένος, κατά των κινδύνων επαγγελματικής ασθένειας και εργατικού ατυχήματος επ' ευκαιρία μετακίνησης για λόγους παροχής υπηρεσιών στο ή στα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη, από τον οργανισμό κοινωνικής ασφάλισης του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένος ή από μια ιδιωτική ασφάλεια.

2. Η κάρτα παροχής υπηρεσιών — ΕΚ έχει διάρκεια ισχύος που καλύπτει το διάστημα κατά το οποίο ο εν λόγω φορέας παροχής υπηρεσιών εξακολουθεί να κατοικεί στο κράτος όπου είναι εγκατεστημένος, με εξαίρεση τα πρόσωπα τα οποία διαθέτουν μόνο έγγραφα που βεβαιώνουν ότι η παρουσία τους επιτρέπεται εν αναμονή της απομάκρυνσής τους, και συνεχίζει να παρέχει υπηρεσίες έναντι αμοιβής εκ μέρους των αποδεκτών υπηρεσιών σ' αυτό το κράτος. Η διάρκεια ισχύος δεν μπορεί, οπωσδήποτε, να υπερβαίνει τους δώδεκα μήνες.

2α. Η κάρτα παροχής υπηρεσιών — ΕΚ μπορεί να ανανεωθεί μόνο αν συντρέχουν εκ νέου οι προϋποθέσεις χορήγησης που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 1α και 2.

2β. Η ισχύς της κάρτας παροχής υπηρεσιών —ΕΚ λήγει εφόσον παύει να συντρέχει μια από τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1, 1α και 2 λόγω γεγονότων που συμβαίνουν μετά τη χορήγηση της κάρτας.

3. Η κάρτα παροχής υπηρεσιών — ΕΚ συνιστά αυτοτελές έγγραφο, δικαιούχος του οποίου είναι ο φορέας παροχής υπηρεσιών. Αν η κάρτα παύσει να ισχύει, το κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένος ο εν λόγω φορέας παροχής υπηρεσιών του επιβάλλει να την επιστρέψει αμέσως στις αρμόδιες αρχές του. Η κάρτα περιέχει τα ακόλουθα:

α) τα στοιχεία του φορέα παροχής υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένης της φύσης των δραστηριοτήτων του στο κράτος μέλος όπου είναι εγκατεστημένος·

Αμετάβλητο

γ) την εκδίδουσα αρχή και το εκδίδον κράτος μέλος·

δ) το κράτος μέλος ή τα κράτη μέλη για τα οποία ισχύει.

Οι ακριβείς όροι ως προς τα προαναφερόμενα στοιχεία, το ενιαίο πρότυπο του προς έκδοση εγγράφου και οι τεχνικές προδιαγραφές που αποτρέπουν την πλαστογράφηση του αποφασίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 5α παράγραφος 2.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

4. Το κράτος μέλος που εκδίδει την κάρτα παροχής υπηρεσιών — ΕΚ δεν δύναται να θεωρήσει την μετακίνηση για λόγους παροχής υπηρεσιών σε άλλο κράτος μέλος ως διακοπή της διαμονής ή της ανεξάρτητης δραστηριότητας του φορέα παροχής υπηρεσιών στην επικράτειά του.

Το κράτος μέλος που εκδίδει την κάρτα παροχής υπηρεσιών — ΕΚ δεν δύναται να αρνηθεί την εκ νέου αποδοχή του φορέα παροχής υπηρεσιών στην επικράτειά του δυνάμει εθνικών κανονιστικών διατάξεων, ανεξάρτητα από τους λόγους της άρνησης.

Άρθρο 3

1. Κάθε κράτος μέλος στο οποίο παρέχονται υπηρεσίες αποδέχεται την είσοδο και τη διαμονή του αυτοαπασχολούμενου για τους σκοπούς μίας ή περισσότερων παροχών υπηρεσιών, αν το εν λόγω πρόσωπο έχει στην κατοχή του κάρτα παροχής υπηρεσιών — ΕΚ, καθώς και ταυτότητα ή διαβατήριο σε ισχύ κατά τη διάρκεια παροχής των υπηρεσιών.

2. Κάθε κράτος μέλος όπου πραγματοποιείται παροχή υπηρεσιών δεν δύναται να επιβάλλει στο φορέα παροχής υπηρεσιών:

- α) θέωση εισόδου ή εξόδου,
- β) τίτλο ή άδεια διαμονής εκτός εκείνων που αναφέρονται στην παράγραφο 3,
- γ) οιαδήποτε άδεια για την παροχή υπηρεσιών, όπως άδεια εργασίας, ταυτότητα αλλοδαπού εμπόρου ή επαγγελματική ταυτότητα,
- δ) ούτε άλλους όρους ισοδύναμους με τους αναφερόμενους υπό στοιχεία α), β) και γ).

3. Κάθε κράτος μέλος στο οποίο παρέχονται υπηρεσίες δύναται να επιβάλλει στον φορέα παροχής υπηρεσιών την υποχρέωση να γνωστοποιεί την παρουσία του, την προβλεπόμενη διάρκειά της και την παροχή ή τις παροχές υπηρεσιών που αιτιολογούν τη μετακίνησή του, πριν από την είσοδό του στην επικράτεια του εν λόγω κράτους. Αν η συνολική διάρκεια της εν λόγω παροχής ή παροχών υπηρεσιών υπερβαίνει τους έξι μήνες σε περίοδο δώδεκα μηνών, το κράτος μέλος χορηγεί, μετά την είσοδο του φορέα παροχής, έναν προσωρινό τίτλο διαμονής με τον οποίο πιστοποιεί την αποδοχή της διαμονής.

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

Αμετάβλητο

1. Κάθε κράτος μέλος στο οποίο παρέχονται υπηρεσίες αποδέχεται την είσοδο και τη διαμονή του αυτοαπασχολούμενου για τους σκοπούς μίας ή περισσότερων παροχών υπηρεσιών, αν το εν λόγω πρόσωπο έχει στην κατοχή του κάρτα παροχής υπηρεσιών — ΕΚ, ταυτότητα ή διαβατήριο σε ισχύ κατά τη διάρκεια παροχής των υπηρεσιών, καθώς και βεβαίωση του φορέα παροχής υπηρεσιών ο οποίος του αναθέτει την εκτέλεση συγκεκριμένης παροχής υπηρεσιών, στην οποία αναφέρεται η προβλεπόμενη διάρκεια διαμονής.

Αμετάβλητο

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

4. Για να διευκολύνει την παροχή υπηρεσιών, κάθε κράτος μέλος όπου πραγματοποιείται η παροχή διασφαλίζει την ίση μεταχείριση μεταξύ υπηκόων τρίτων κρατών και πολιτών της Ένωσης ως φορέων παροχής υπηρεσιών σε ό,τι αφορά την αναγνώριση των διπλωμάτων, πιστοποιητικών και άλλων τίτλων που ο υπό εξέταση φορέας παροχής υπηρεσιών απέκτησε στο εσωτερικό της Κοινότητας με σκοπό να ασκήσει τη σχετική δραστηριότητα, και τα οποία χορηγήθηκαν από την αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους.

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη δεν παρέχουν ευνοϊκότερη μεταχείριση στους αυτοαπασχολούμενους που είναι εγκατεστημένοι εκτός Κοινότητας σε σχέση με εκείνους που είναι εγκατεστημένοι στο εσωτερικό της Κοινότητας.

2. Τα κράτη μέλη μπορούν να παρεκκλίνουν από την παρούσα οδηγία μόνο για λόγους δημόσιας τάξης, δημόσιας ασφάλειας και δημόσιας υγείας· στην περίπτωση αυτή, η οδηγία 64/221/ΕΟΚ εφαρμόζεται αναλόγως.

Άρθρο 5

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν τις αρχές που είναι αρμόδιες για τη χορήγηση της κάρτας παροχής υπηρεσιών — ΕΚ και του προσωρινού τίτλου διαμονής, καθώς και για τη συγκέντρωση των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 3, τις οποίες γνωστοποιούν στην Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη. Λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να απλουστεύουν στο μέγιστο βαθμό τις διατυπώσεις, τις προθεσμίες και τις διαδικασίες απόκτησης των εν λόγω τίτλων που χορηγούνται δωρεάν ή αντί καταβολής ποσού που δεν υπερβαίνει τα δικαιώματα και τέλη που απαιτούνται για τη χορήγηση των ταυτοτήτων στους ημεδαπούς.

2. Τα κράτη μέλη καθιερώνουν συνεργασία μεταξύ των δημοσίων διοικητικών υπηρεσιών που, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, είναι αρμόδιες για τα θέματα που αφορούν την εκτέλεση της παρούσας οδηγίας.

Η συνεργασία συνίσταται ιδίως στην απάντηση κάθε αιτιολογημένης αίτησης για πληροφόρηση. Παρέχεται δωρεάν και το ταχύτερο δυνατό.

Άρθρο 5α

1. Η Επιτροπή επικουρείται από την επιτροπή που συγκροτείται βάσει του άρθρου 6 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1683/95.

ΑΡΧΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΠΡΟΤΑΣΗ

2. Όταν γίνεται μνεία της παραγράφου αυτής, εφαρμόζεται η διαδικασία της διαχειριστικής επιτροπής που καθορίζεται στο άρθρο 5 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3 της εν λόγω απόφασης.

3. Το διάστημα που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ καθορίζεται σε τρεις μήνες.

Άρθρο 6

Αμετάβλητο

Τα κράτη μέλη καθορίζουν το καθεστώς των κυρώσεων που εφαρμόζονται σε περιπτώσεις παραβίασης των εθνικών διατάξεων που τίθενται σε ισχύ κατ' εφαρμογή της παρούσας οδηγίας και λαμβάνουν κάθε απαραίτητο μέτρο για να διασφαλίζουν την επιβολή τους. Οι προβλεπόμενες κυρώσεις πρέπει να είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές. Τα κράτη μέλη κοινοποιούν στην Επιτροπή τις μεν διατάξεις το αργότερο κατά την ημερομηνία που προβλέπεται στο άρθρο 8, τις δε σχετικές μεταγενέστερες τροποποιήσεις το συντομότερο δυνατό.

Άρθρο 7

Το αργότερο τέσσερα έτη μετά την προθεσμία που καθορίζεται στο άρθρο 8, η Επιτροπή υποβάλλει έκθεση στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας στα κράτη μέλη και προτείνει τις τυχόν απαραίτητες τροποποιήσεις.

Άρθρο 8

Τα κράτη μέλη θεσπίζουν και δημοσιεύουν το αργότερο στις 30 Ιουνίου 2002 τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις εν λόγω διατάξεις, οι τελευταίες αυτές περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.

Άρθρο 9

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα μετά τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 10

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη.